

NÉPNEVELŐK TAPASZTALATCSEREJE

Szép feladatuk van most a népnevelőknek, felvilágosító munkájukkal meg kell győzni a dolgozókat, hogy tehetségekhez mért járulnak a békekölcsönjegyzéssel az ötéves terv megvalósításához, a November 7 Erőmű, Széchenyi-utca, Tiszalök építéséhez. Szívesen is adnak érte, tudják, hogy az ötéves életük jobbítása összefügg a nagy országos létesítmények megvalósításával. De vannak olyanok is, akik bár elismerik, hogy a nagy országos alkalmak az ötéves tervet emelik, mégis tesznek fel olyan kérdéseket a népnevelőknek, hogy a népnevelő mutassa meg, mit adott önéi személy szerint a terv, vagy mit ad ezután. Az eddigi tapasztalatok is azt mutatják, hogy azok a népnevelők tudnak legjobban eredményt elérni, akik megbeszélnek az emberekkel az egyéni problémákat az ezeken a problémákon keresztül mutatják meg, hogy mit ad minden egyes embernek az ötéves terv. Nézzünk egy-két példát, hogyan agítálnak legjobban népnevelők, hogyan alkalmazzák ezt a módszert s hogyan érvényesül a példamutatás.

Nagy Ádámné:

Legfontosabb a kommunista példamutatás

Az Újszegedi Len. és Kender-szövetségben dolgozik, a cepszolóban Nagy Ádámné népnevelő. Az üzemből a jegyzési versenyben a cepszoló vezet.

— Legfontosabbnak tartom a kommunista példamutatást — mondja Nagy Ádámné. — Nálunk a népnevelők csak azután mentek a dolgozók közé kölcsönt jegyezni, miután lejegyezték. A jegyzésük már az első napon a kora reggeli órákban megtörtént. Pincés Zoltánné a cepszolóban, akinek 900 forintot fizetése van, 1000 forintot jegyeztet. Ezelőtt Pincésné 30 orsón dolgozott, amikor a koreai bélyeget árultuk az üzemből, áttért a 60 orsóra. Most is, mint ahogy ígérte, a teljesítménye növekedésére törekszik s ezért jegyez többet, mint a fizetése. Tóth Piroska 1300 forintot, Szem-

mári Gyuláné sztahanovista 1500 forintot jegyeztet. A kommunista népnevelők mellett a szakszervezeti bizalmi is és a béketitkárok is elsősorban jegyezték le. Ennek az lett a következménye, hogy üzemi élénjár Szegeden a jegyzési versenyben.

Szulik György:

Összehasonlíttam a multat a jelenet

A Szegedi Kenderfonógyárban Galiba András nem akart jó példát mutatni a jegyzésben. Szulik elvtárs beszélgetés közben Galiba András két gyermekére terelte a szót.

— A napközben vannak a gyermekeim — mondotta Galiba András. — Egy-egy forintot fizetek értük naponta. Naponta ötször kapnak enni és most kaptak ingyen nadrágot és inget is.

— Látsz, jóformán alig kerül valamibe gyermekeid nevelése — mondotta a népnevelő. — Gondolkozzál hát, érdemes-e kölcsönt jegyezni?

S még aznap Galiba András maga ment a népnevelőhöz, hogy 600 forint kölcsönt jegyezzen.

Gál János:

Ha jegyzel, jobb gépeket kapsz és többet keresel

Gál János elvtársnak ugyancsak a Szegedi Len. és Kenderszövetségben tudomására jutott, hogy az egyik elvtársnak csak 250 forintot akar jegyezni, holott az anyagi körülményei után ítéelve többet vártak tőle.

— Hányan vagytok testvérek? — kérdezte tőle Gál elvtárs.

— Heten — volt a válasz. — És hányan vannak a testvéreid közül odahaza? — kérdezte tovább a népnevelő.

— Nincs már otthon senki a testvéreim közül, mindegyik dolgozik, vagy főiskolára jár. Az egyik testvérem most lesz ka-onatizist.

— No látod — válaszolta Gál elvtárs. — Ha jegyzel, ezzel lehetővé teszed, hogy testvéreid tanulni

tudjanak. De azt is jelenti a jegyzés, hogy jobb, fejlettebb gépeket kapsz az ötéves tervben és ezeken a jobb gépeken többet lehet keresni. Tehát saját magad és testvéreid érdekében cselekszel, ha jegyzel.

A másik alkalommal azt vetelték fel, hogy gondjuk-bajuk van és nem tudnak többet jegyezni, mint tavaly.

— Tavaly óta jobban keresünk — válaszolt Gál elvtárs. — Több újítást, ésszerűsítést vezettünk be, magasabb a teljesítményünk. És nem mindegy az, hogy mennyit jegyeztünk. A mi jegyzésünkkel az ötéves tervet segítjük elő, az általunk összeadott forintok az ötéves terv új létesítményeit jelentik majd. S ha két forintjával rakjuk össze a pénzt, lassabban gyűlik össze, mintha most 3 forintjával gyűjtjük. Ezért kell többet jegyezni.

Molnár Sándor:

A demokrácia segít a nagycsaládosokat

A Magasépítő Vállalat népnevelője, Molnár Sándor elvtárs, sokat járja a vidéket, hiszen a vállalat dolgozói a központtól messzebb fekvő helyeken, az építkezéseknél dolgoznak. Az építkezéseknél, mint segédmunkások, sok mezőgazdasági munkás dolgozik. Az egyik elvtárs kinn arra hivatkozott, hogy ő nem igen tud jegyezni, mert heted magával van.

— Mennyi a fizetése? — kérdezte Molnár elvtárs.

— 830 forint.

— És családi pótlékot mennyit kapsz?

— 500 forintnál is többet.

— A népi demokrácia, mint látja, segíti a sokcsaládosokat — mondotta a népnevelő. — A multban a gyermek, csak mint kenyérpuszító volt otthon, minél több gyermek született, annál nagyobb volt a szegénység a családban. Most ez nem így van. Az állam gondoskodik gyermekeiről. Bőségesen kapsz családi pótlékot. S gyermekeidért ad, ha kölcsönt jegyez.

Az életszínvonal emelkedése számokban

Dolgozóink életszínvonalának emelkedését mutatják azok a számok is, amelyek a háztartási áram és a gázfogyasztás fejlődésére vonatkoznak. A háztartási áram fogyasztása Szegeden az 1938-as fogyasztással összehasonlítva, népi demokráciánkban 1951-ig 50 százalékkal nőtt. 1951-ben 50 százalékkal több lakásban éget a villany,

mint a Rorthy rendszerben a háború kiörése előtti évben. A gázfogyasztás pedig majd tízszeresére emelkedett. Ezek a számok elsősorban dolgozóink életszínvonalának emelkedését bizonyítják, de igazolják azt is, hogy iparunk a Rorthy rendszer iparához képest hatalmas mértékben megnövekedett.

Háztartási áram fogyasztás növekedése

1038

1951-50%-több

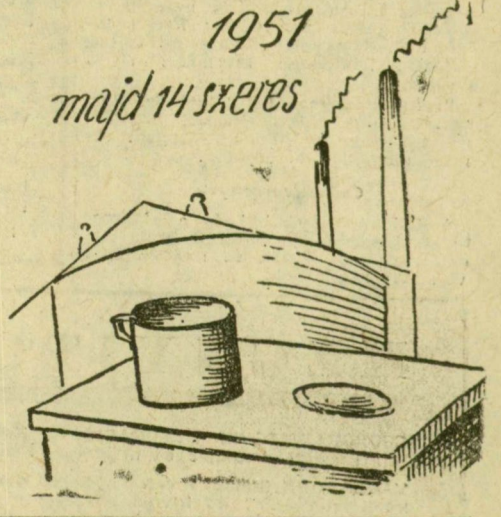
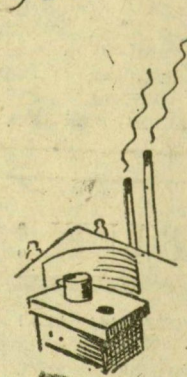

Gáz fogyasztás növekedése

1938

1951

majd 14-szeres

Kövessük a magyartési példát!

A békekölcsönjegyzéssel egyidőben teljesítsük a begyűjtési tervet is

A magyartési népnevelők nagy lelkesedéssel dolgoznak, hogy községük dolgozó parasztjai a megyében az elsők között vegyék ki részüket a békekölcsönjegyzésből, a jó jegyzésekkel biztosítsák: községük az ötéves terv folyamán még gyorsabban fejlődjék. Jó és követésre méltó módszerük az, hogy a kölcsönjegyzési munkát összekapcsolják a napi feladatok, a begyűjtés teljesítésének végrehajtásával. A népnevelők elhatározták: a békekölcsönjegyzés során olyan népnevelő munkát végeznek, hogy mire községük eleget tesz becsületbeli kötelezettségének a haza iránt a békekölcsönjegyzésben, akkorára eleget tesznek a kukoricabegyűjtési kötelezettségüknek is. Ezzel kapcsolatban elhatározták, hogy október 1-re kivívják községük számára a kukoricában a szabadpiac jogát.

NE FELEDJÜK

Délmagyarország írja 1934 szeptember 4-i számában:

Asszony a Szent István-téren

„A Vidra-utcán lefele indulunk a Szent István-tér felé — Szeged legelhangosabb része felé. A Vidra-utca lücsös, sötét. A járókelők szikozódva ugrálnak egyik tócsából a másikba. A ruha, a cipő csupa sár és víz. A téren még kegyelenebb a helyzet, Nappal sem lehet erre közelkedni, hát még éjjel, esőben, nyálig erő sárban!

Itt akarunk megkérni egy asszonyt, aki már a téren lakik — a szabad ég alatt. Nehezen meg is találjuk egy kapu alatt, rongyokban burkolva... A víztorony alatt ázik néhány ládája. Ez az egész vagyona. A mult csütörtök óta lakik itt,

anélkül, hogy valakinek észbe juttatná elhelyezni valahol...

Pálfi Teréz a neve a sz. István-téri lakónak, 50 éves, a földön ülve egykedvűen mondja el kilakoltatásának történetét.

— A mult csütörtökön mult egy hete, hogy a Szivárvány-utcai lakásból kivettem. Elmentem a menhelyre, azután szintén kivettem az utcára. Holmimat hurcoltam egyik helyről a másikra. Hogy a fuvarosnak legyen miből fizetni, eladtam a bútoraimat — már csak ez a pár ládám van meg... Tegnap még volt pénzem, ettem valamit. Ma már nem volt... Csak vizet ittam...

Látogassuk a Kossuth-kiállítást!

Kossuth Lajos születése 150. évfordulója alkalmával a Móra Ferenc múzeum, a levéltárosok és a Somogyi-könyvtár dolgozói kiállítást rendeztek.

Nagy érdeklődéssel tekintet meg a különböző tárgyakat, iratokat és könyveket. Fegyverek, a kiengesztelt kasza, puskák, kardok, pisztolyok bizonyítják azt az erőt, amelyet Kossuth kifejtett, amikor a semmiből hadsereget teremtett.

Ma is él a Kossuth-hagyomány. A dolgozók mindig magukénak tekintették Kossuthot. Meghatottak azok a koszorúszallagok, amelyeket a munkáselnökök szomorú korában a szegedi Kossuth szoborra küldtek. Az ország minden részéből megemlékeztek Kossuthról, megemlékeztek a horvát, tót, román munkások is — bizonyítva azt, hogy az együttérzés valóság.

Nemcsak tanulmányozzuk Kos-

suth jetteit, de tanulságot is merítünk életéből. „Nem magyar az, cudar, ki hazáját nem védelmezi”, olvassuk egy feliraton. Van-e ennél ma aktuálisabb tanítás? Védni, erősíteni hazánkat, dolgozni érte.

Molnár Istvánné, a „Délmagyarország” levelezője

Közérdekű hirdetés

A Szegedi Villamosvasút kérelmére közigazgatási bejárás tartok az iparvágányok felsővezetékkel való elválasztás és a Tolbucin sugárvégi felsővezeték beruházási munkáival kapcsolatban f. évi október hó 4-én d. e. 8 órakor. Vonatkozó tervet Szeged Város Tanács VB. Építés és Közelek. Osztályán a 227. ajándék helyiségben a hivatalos órák aaj. tekintetők és velük kapcsolatban akár írásban, vagy szóban észrevétel jethető. A tervet jelzett időpontig vannak közzéadásuk kivétel.

VB, elnök

Dócz község az ötéves terv szülőtte

— ilyen a sorsa a dolgozó parasztságnak nálunk

Ahol most Dócz község épül, ott 1945 előtt Pallavicini örgről földje terpeszkedett. Az épülő község helyén kaptak, Hosszúlejárú állami kölcsönből építették ezeket a gyönyörű házakat. Legnagyobb részükbe most köllöznek be a boldog tulajdonosok. Ötvennégy új ház sorakozik a tanácsháza mellett több utcát alkotva.

Minden dolgozó paraszt az uraságnál dolgozott, mint cseléd. Pallavicini 99 majorja közül egy ott nyújtogatta fojtogató karját Dóczon. Annak a cselédlakásában éltek a dóczy szegényparasztek, kis sötét szobákban. Minden két családnak jutott egy konyha. A kis szobákban, amelyekben gyakran 8—10 tagú család lakott, kemencével fűtöttek és fojtó büzt árasztó petróleumi méccsel világítottak. A közös konyhában kilaposított birkatrágyával és marhalepénnyel fűtöttek a sófalán, zsírtalan ételt, mert bizony gyakran nem tett még sóra sem, zsírról meg éppen nem is álmodhattak. Ha vágta is egy 100—120 kilós malackát, mi volt az olyan népes családnak, ahol 7—8 gyerek kérte naponta a kenyeret, ami ugyancsak szűken volt, mert az úr keveset fizetett.

A cselédek gyerekei, amikor már meg tudták fogni a pásztorbotot meg a kapanyelet, azonnal munkába fogták őket. Iskolába nem járhattak, mert az nagyon messzi volt, meg télen ruhájuk, cipőjük sem volt, nyáron pedig dolgozni kellett. De minek is jártak volna iskolába? Nem kellett a parasztnak írni, olvasni tudni, elég volt, ha a kapanyelet forgatni tudta. Mivelődni, szórakozni éppen-séggel nem lehetett, mert nem volt a községben egyetlen rádió sem, újságot nem olvastak, mert arra nem volt, könyvet meg azért nem olvastak, mert a dóczy plébános azt tanította híveinek, hogy a könyv (persze az imakönyv kivételével) a lelkeket befekteti. Már pedig a félrevezetett paraszt — a földön lelt nyomor és szellemi sötétség után szerette volna meglátni a mennyt, az örökélet és fényesség meseországát.

Igy éltek a dóczy parasztek. Így nyomorodott el testük az úr iga nehéz járma alatt és senyvedt el érzésviláguk a papi butítás sötét-ségétől.

1952 januárjában megszületett Dócz község. Szülőanyja az ötéves terv volt.

Az emberek otthagyták a cselédlakások füstös odvait. Az ötéves tervtől új, szép, világos házakat kaptak. Hosszúlejárú állami kölcsönből építették ezeket a gyönyörű házakat. Legnagyobb részükbe most köllöznek be a boldog tulajdonosok. Ötvennégy új ház sorakozik a tanácsháza mellett több utcát alkotva.

Az új házakon kívül kapott még Dócz község az ötéves tervtől a mult év végén tanácsházát és két tantermes iskolát. Ebben az évben épült fel a tanácselnöki lakás, erdészlakás és a tanítói ikerlakás. A jövő évben még építenek kultúrházat, egészségházat és szövetkezet épületét, melyben áruháza lesz, hogy ne kelljen 13 kilométerre menni, ha valamelyik dolgozó paraszt vásárolni akar. Jelenleg Sándorfalváról hetenként kétszer sokat átjárni Dóczba a földműves-szövetkezet mozgóbuszája. A mozgóbusz augusztusban Dóczon eladott 200 méter textilárut, két darab paplant, két darab kerékpárt, 24 pár bakancsot, jelenős mennyiségű rövidárut és 15.200 forint értékű fűszerárut. De ennél sokkal többet vásároltak a dóczyak, mert gyakran bejárnak Sándorfalvára kerékpárral és ott szerzik be a szükséges árucikkeket. Könnyen mennek, mert az ötéves terv keretében bekötő utat is kapnak.

Dócz lakossága már nem a régi kolduscseléd életet él, hanem a szocializmusba haladó dolgozó paraszt. Ma már övek a kultúra is. A község területén 14 rádió van. Minden háznál újságot, könyvet olvasnak, villanyuk meg nincsen, de hamarosan bekapcsolják Dócz községet a villanyhálózatba is. A községben jelenleg 400 kerékpár van.

Dóczon jelenleg 164-en járnak általános iskolába, középiskolába pedig hárman, a jövő tanévben

megy még kettő. A multban nem tanulhattak, éppen ezért sok olyan felnőtt van a községben, aki írni, olvasni nem tud. Lene Ferenc, az általános iskola igazgatója most szervez egy esti iskolát, ahol az idősebbek pótolhatják a mult bűnös mulasztását — tanulhatnak.

— Szívesen megyek tanulni az esti iskolába — mondja Kovács Andrásné, a község MNDSZ titkára. — Igaz, már megtanultam írni, olvasni, de ez még nem elég. Sokkal többet akarok ennél tudni.

A pártszervezet szemináriumot indít.

A hatalomból kiszorított nép most Dóczon is kezébe veszi a vezetést. Ma már nem az intézők és a többi dologkerülő urak parancsolgatnak, hanem maga a nép vezet a termelést, az új élet építését. Dócz községből került ki Lőrincz Sándor, aki a néphadseregben alhadnagy, Borbala Mihály főhadnagy. Ők hazánk békéjén, építő munkánk folyásán örködnek. Vigyáznak arra, hogy most épülő szülőfalujukat az imperialisták ne rombolják. Bíró Sándor beton-építővállalat vezetője és Balogh Erzsébet, a helyi tanács titkára 1945 előtt még semmibevett urasági béres gyerekei voltak.

A község dolgozó parasztságának a multban nem volt egyetlen talpalatnyi földje, sem jószágja. Jelenleg a község egyenlően dolgozóinak és a második típusú Alkotmány tiszcs tagjainak van összesen 501 szarvasmarhájuk, 445 lovak, 1.200 sertésük és 1.800 birkájuk, ezenfelül nagymennyiségű baromfi nevelik a házak udvarán.

Igy él és halad a biztos jövő felé a multban kisemmizett dóczy dolgozó parasztság.

— Erki —

Este 7 óráig meghosszabbították az Országos Takarékpénztár pénztári szolgáltatását. Az O. T. P. budapesti nagy fiókjai, valamint győri, miskolci, szegedi és pécsi fiókjai a dolgozók kényelmének biztosítására este

7 óráig tartanak nyitva.

Nyeremények kifizetése, Takarékbetétek be- és kifizetése.